

BŁAGANIE (3) *sb n*

bła- (2) *Mqcz, KlonŻal*, bła- (1) *CzechEp*; drugie a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N błągani(e) (1). ◊ *G* błąganiã (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Przepraszanie, zjednywanie sobie, uspokajanie (o stosunku człowieka do bóstwa); mulcedo Mqcz; mitigatio, placatio Cn (3) : Mulcedo, Głaskanie/ Błaganie/ Pochlebianie. Mqcz 235c; Ale was Parcae twárdouche/ Boginie do błągania głuche/ Ni was wdzięczne Muſae pieśniami vkoia/ Vtrapieni was też prozno łzami poią. KlonŻal Dv.

błaganie czego: CzechEp 187 cf »błagać gniew«.

Zwrot: »błagać gniew«: A zwałzcza gdyby kto rzecz tę wedle piſmã o przyczyńcy nãłzym Iezuſie Chriſtuſie rozumiał bez zmyſłonego błągania gniewu Bożego/ tedyby ielzczę znoſnieyſzy był ten bład. CzechEp 187.

Synonim: głaskanie.

Cf BŁAGAĆ